

РА П

Дай, дай, дай ми, дай ми,
дай ми ти любов !
Дай, дай, дай ми, дай ми,
дай ми ти любов !

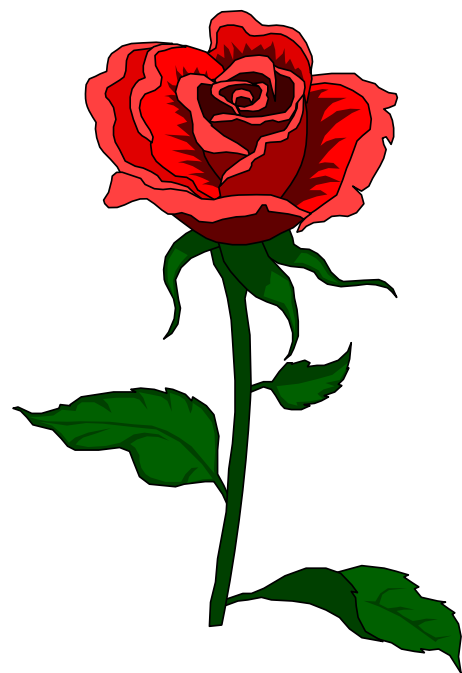
Хей, момиченце, за мен любов
е думичка красива,
измислица, фантазия,
история фалшива.

Родил съм се на улицата,
вечер там си лягам,
каква любов, к'ви двеста лева,
чукам, после бягам.

Един път и довиждане,
търси си друг за втория,
отивам си и толкова-
финита ла история.

Такива издокарани,
облечени в бутици,
завършили в Америка,
със силиконки-цици,

такива, много лъскави,
съдирам им кожухът,
любов ли искат - чупката,
любов ли да го духат.

Спри за миг, не издържам вече !
Мил бъди със мен ?
Аз не знам дали е вечер.
Аз не знам дали е ден.

Спри за миг, не препускай лудо !
Ще останеш сам.
Спри за миг, любовта е чудо,
ще те прероди, аз знам.

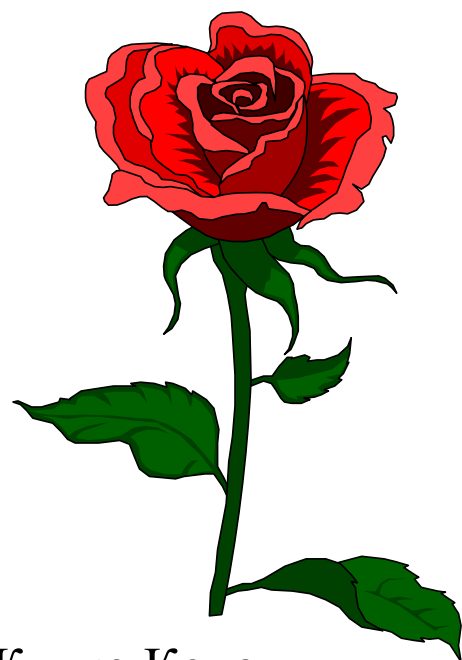
Хей, момиченце, баща ти е
търговец на бикини,
а моят е в панделата
от двадесет години,

била си на училище
с учебник и мастило,
а аз кръстосвах гарата
и дишах плик с лепило.

Какво е студ ти знаеш ли,
или какво е жегга,
да спиш под мост на Перловец
със някой бос колега.

Вземи си някой баровец
със "ауди" и охрана,
със вила на Бахамите
и къща във Бояна.

Така че сбогом малката,
изобщо не ми пука,
обирай си парцалките
и чупката от тука.

Живко Колев